

РЕШЕНИЕ

№ 7309

гр. София, 16.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 35 състав,
в публично заседание на 16.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Недева

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **1789** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК, във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на В. С. Х., с ЕГН [ЕГН], срещу отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, постановен от Кмета на [община], с Решение № 1 / 29.01.2020 г. по реда на чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ, в което е обективизиран частичен отказ за предоставяне на поискан от лицето достъп до обществена информация, в частта ѝ по т.3 и т.4 от заявление за достъп до информация вх. № К-186 / 16.01.2020 г.

Жалбоподателят, чрез процесуален представител адв. А., твърди, че постановеният отказ е незаконосъобразен като е нарушена разпоредбата на чл. 13, ал. 4 и основните принципи на откритост и законност на ЗДОИ. Моли, обжалваният отказ да бъде отменен и да бъде задължен административния орган да предостави исканата информация. Претендира и присъждане на възнаграждение за оказана безплатна помощ в размер на 500 лв.

Ответникът, Кметът на [община], чрез адв. П., в писмени бележки излага съображения за неоснователността на жалбата. Смята, че заявителят не иска информация, а задава въпроси, както и че информацията не е такава, от която да може да си направи изводи относно дейността на кмета на общината, а касае процесуалното му поведение като страна в съдебно производство с ползване на професионална защита от адвокати и адвокатски дружества, поради което няма характера на обществена такава. Исква жалбата да бъде отхвърлена, както и присъждане на

адвокатско възнаграждение в размер на 500 лв. Прави и възражение за прекомерност на исканите от жалбоподателя разности.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призован, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релеванните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Административното производство е образувано по изпратено от В. С. Х. по електронната поща заявление за достъп до обществена информация от 16.01.2020 г., рег. № К-186 / 16.01.2020 г., с което е поискано в писмена форма по електронна поща да бъде предоставена информация по зададените в заявлението въпроси, а именно:

1. Сключвани ли са договори за абонаментно правно обслужване с адвокати и адвокатски дружества от Кмета или общината през периода 2016 - 2019 г.;
2. Каква е била цената на месечния абонамент за посочения период - месец по месец;
3. Осъществявано ли е процесуално представителство за посочения период по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е бил Кметът на общината или общината и ако да - по кои дела, пред кои съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес;
4. В какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата по т. 3?

Административния орган е отговорил с нарочно решение № 1 / 29.01.2020 г. на запитването като е предоставил частичен достъп до исканата информация, а именно – по отношение на искането, съдържащо се в т. 1 и т. 2. По т. 3 и т. 4 е отказал предоставяне. Мотиви за частичния отказ се съдържат в процесното решение. Като мотиви за постановения отказ е посочено, че заявителят не иска информация, а задава въпроси, както и че информацията не е такава, от която да може да си направи изводи относно дейността на кмета на общината, а касае процесуалното му поведение като страна в съдебно производство с ползване на професионална защита от адвокати и адвокатски дружества, поради което исканата информация не е обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните изводи от ПРАВНА СТРАНА:

Съдът намира жалбата за ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, тъй като не спада към никоя от хипотезите на чл. 159 от АПК.

Жалбата е подадена от надлежно процесуално легитимирана страна – заявител на достъпа за обществена информация и адресат на обжалвания акт, насочена е срещу акт, който подлежи на обжалване по съдебен ред /чл. 40, ал. 1 от ЗДОИ/ и е подадена в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, съдът приема, че оспорваният акт е издаден от компетентен орган. Оспореното писмо, имащо характер на решение, обективиращо частичен отказ по заявление за достъп до обществена информация постановено от Кмета на Х., който съгласно разпоредбата на чл. 19, ал. 3, т. 2 от Закона за администрацията (ЗА) е задължен субект по чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ. С оглед изложеното оспорваният акт е издаден от компетентен орган.

На второ място, оспорваният акт е издаден при формално спазване на изискванията за

форма (чл. 38 ЗДОИ във вр. чл. 59, ал. 2 АПК). Въпреки, че в този акт са налице пропуски в задължителното съдържание, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК, свързани с недоказване на фактически основания за издаване на акта.

Предвид изложеното се обосновава извод за отсъствие на отменителното основание по чл. 146, т. 2 АПК.

В случая обаче оспорения административен акт е постановен при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправните разпоредби, съставляващи отменителни основания по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

Страните по делото не спорят, че ответникът притежава качеството на задължен по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ правен субект.

Спорът е досежно характера на исканата информация – дали тя е обществена.

Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация са уредени в ЗДОИ. Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация, като това задължение е скрепено със срок - не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението.

Съгласно, ал. 2 на чл. 28 ЗДОИ в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя.

С оглед разрешаването на административноправния спор, в случая, на първо място, следва да се посочи, че ЗДОИ регламентира един от правните способности за упражняване на конституционното право на достъп до информация.

В чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация, достъпът до която законът регламентира. Именно за тази информация законодателят е създал и изричното задължение на задължените, по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗДОИ, правни субекти да я предоставят. Разбира се, ЗДОИ не е средство за получаване на всякаква информация от държавните органи. Член 4, ал. 1 от ЗДОИ определя, че законът се прилага тогава, когато в друг закон не е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. В настоящия случай, не се твърди и не се установява от данните по делото да е налице друг специален ред за достъп до исканата информация, дерогиращ приложимостта на нормите на ЗДОИ.

В случая, видно от въпросите посочени в заявлението за достъп до обществена информация, не е искано и предоставяне на документи, съдържащи лични данни, поради което не е налице забраната на чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ. Съгласно пар. 1, т. 2 от ДР на ЗДОИ "лични данни" са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност.

В разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ законодателят е дал легална дефиниция на понятието обществена информация. Така, съгласно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ - Обществена информация по смисъла на този закон е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да

си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно, една информация е обществена, когато са налице две визирани в правната норма кумулативни предпоставки - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Законодателят не е дал легално определение на понятието обществен живот, но то е с достатъчно ясно съдържание - живота на обществото като група хора. С оглед на това всяка информация, която е свързана с живота на обществото, като група хора има характер на обществена информация.

За да е налице обществена информация, е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Тоест, информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на съответния публичен орган, защото само тогава тя би могла да притежава исканата от закона специална цел.

Съдът счита, че информацията за това осъществявано ли е процесуално представителство за посочения период по граждански и административни дела от адвокати и адвокатски дружества, по които страна е бил Кметът на общината или общината и ако да - по кои дела, пред кои съд, с какъв предмет и евентуално с какъв материален интерес, както и в какъв размер са били разходите на общината за процесуално представителство за делата, е обществена информация. Същата е свързана с правомощията и дейността на съответния публичен орган, доколкото делата, по които страна е Кметът на общината или самата община неизбежно са водени във връзка с функциите и правомощията на този административен орган като такъв или като представляващ общината, следователно и от тази информация заявителят би могъл да си състави собствено мнение относно за дейността на задължения субект.

Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации се дели на официална и служебна, като чл. 11 от ЗДОИ определя, че служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. В случая поисканата информация е обществена и има характер на служебна по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ, като не попада в изключенията, при които достъпът може да бъде ограничен.

В решението няма аргументи за липсата на "надделяващ обществен интерес". Преценката за "надделяващ обществен интерес" е елемент от фактическия състав на чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ и без излагане на фактически и правни основания за този юридически факт органът не е изпълнил задължението си по чл. 38 от ЗДОИ. По отношение наличието на надделяващ обществен интерес следва да се посочи, че съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ той се презумира, когато с исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3 от ЗДОИ какъвто е настоящия случай. Надделяващ обществен интерес е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3.

Тук не бива да се забравя и че ангажирането на процесуално представителство по делата е свързано с ресурс от общинския бюджет, разходването на който винаги може да бъде предмет на интерес от обществото, а и чрез исканата информация би могло да се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект.

По изложените съображения оспореният отказ за достъп до обществена информация е незаконосъобразен, поради което следва да се отмени, а преписката – да се върне на административния орган за ново произнасяне, при което да изследва наличието на предпоставките по чл. 37, ал. 1, т. 1 от ЗДОИ, във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 1, респ. чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ, като изложи конкретни фактически и правни основания.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 от АПК на жалбоподателя следва да бъдат присъдени направените по делото разноски, представляващи заплатена държавна такса за образуване на делото в размер на 10 (десет) лв. и адвокатско възнаграждение в минимален размер чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, вр. чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което и възражението за прекомерност на ответника е неоснователно.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, ал.3, чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, II а.о., 35 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. С. Х., с ЕГН [ЕГН], Решение № 1 / 29.01.2020 г. Кмета на [община], в обжалваната му част относно т.3 и т.4 от заявление за достъп до информация вх. № К-186 / 16.01.2020 г.

ИЗПРАЩА преписката на Кмета на [община] за ново произнасяне по т.3 и т.4 от заявление за достъп до информация вх. № К-186 / 16.01.2020 г., при съблюдаване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящето решение, като ОПРЕДЕЛЯ четиринадесет дневен срок за произнасяне на административния орган, считано от датата на получаване на административната преписка.

ОСЪЖДА [община] да заплати на В. С. Х., с ЕГН [ЕГН], 510 (петстотин и десет) лева разноски.

Решението на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ, не подлежи на обжалване.

Препис да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: